

Sygn. akt I C 247/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Kolasiński

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Magdalena Hausman

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2015 roku w Grudziądzu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.**

przeciwko **J. U.**

o zapłatę

I. uchyła wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 27 kwietnia 2015 roku o sygn. akt I C 247/15 i oddala powództwo;

II. ustala, że koszty procesu ponosi strona powodowa;

III. kosztami sądowymi w postaci opłaty od sprzeciwu od wyroku zaocznego, od której uiszczenia zwolniony był pozwany, obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 247/15

UZASADNIENIE

(...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko J. U. o zapłatę kwoty 19.962,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 listopada 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że dochodzona należność wynikała z umowy o przyznanie limitu kredytowego, zawartej przez pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda, z której to umowy pozwany nie wywiązał się. Powód nabył przedmiotową wierzytelność w drodze cesji od pierwotnego wierzyciela. Na kwotę dochodzoną pozwem składały się następujące należności: 9.821,48 zł tytułem należności głównej, 1.652,93 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzednika prawnego powoda, 6.196,85 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez poprzednika prawnego powoda, 1.798,00 zł tytułem kosztów, 493,23 zł tytułem odsetek ustawowych naliczonych przez powoda od dnia 1 lipca 2014 roku (k. 2-9, 17-26).

Wyrokiem zaocznym z dnia 27 kwietnia 2015 roku orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu (k. 80).

Pozwany J. U. wniósł sprzeciw od powyższego wyroku zaocznego. Z twierdzeń pozwanego zawartych w sprzeciwie oraz przedstawionych na rozprawie można było wnioskować, że zaskarżył on wyrok zaoczny w całości, wnosząc o oddalenie powództwa. Pozwany nie zaprzeczył, że zawarł umowę z poprzednikiem prawnym powoda, jednakże

generalnie zakwestionował roszczenie tak co do zasady, jak i wysokości. W piśmie z dnia 10 lipca 2015 roku strona pozwana sprzeciwiła się m.in. sprzedaży wierzytelności na rzecz powoda (k. 81, 87, 91-93, 110).

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2015 roku Sąd zwolnił pozwanego od kosztów sądowych w części, tj. od opłaty od sprzeciwu od wyroku zaocznego (k. 97).

Sąd rozpoznał sprawę w postępowaniu zwykłym.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 5 września 2008 roku J. U. zawarł z (...) Bankiem Spółka Akcyjna z siedzibą we W. (obecnie (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W.) umowę o przyznanie limitu kredytowego oraz umowę o wydanie i korzystanie z karty kredytowej Furora nr (...). Na mocy umowy Bank przyznał J. U. limit kredytu w kwocie 10.000 zł (pkt I. § 1 umowy). Udzielony kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej (pkt I. § 4 umowy), przy czym stopę odsetek od zadłużenia przeterminowanego określono jako równowartość czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (pkt I. § 5 ust. 4 umowy). Spłata limitu miała następować w okresach miesięcznych, poprzez wpłaty biorącego kredyt na rachunek bankowy, których wysokość miała być określana w wyciągu mu wysyłanym (pkt I. § 5 ust. 1 umowy). Umowa limitu kredytowego została zawarta na czas jednego roku, a umowa o kartę na czas 3 lat, przy czym przewidziano automatyczne ich przedłużenie na kolejne okresy, o ile nie zostały one wypowiedziane lub nie zaszyły inne określone w regulaminie okoliczności wykluczające możliwość przedłużenia umowy (pkt I. § 8 i pkt II. § 3 umowy).

Dowód:

- umowa nr (...) z dnia 05.09.2008 r. (k. 31-32).

J. U. nie wywiązał się z zawartej umowy, z związku z czym bank wypowiedział umowę w 2010 roku. J. U. zawarł około 5 umów kredytu z L. Bankiem. W dniu 12 marca 2010 roku (...) Bank S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, obejmujący należności z tytułu umowy z dnia 5 września 2008 roku, w wysokości: 9.821,48 zł tytułem należności głównej, 2.351,08 zł tytułem odsetek naliczonych od dnia 5 września 2008 roku do dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego oraz 1.450,29 zł tytułem naliczonych przez bank kosztów, opłat i prowizji. Postanowieniem z dnia 12 lipca 2010 roku Sąd Rejonowy w Grudziądzu nadał powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności. Prowadzona przez (...) Bank S.A. na podstawie powyższego tytułu wykonawczego egzekucja okazała się bezskuteczna i została umorzona w 2012 roku.

Dowód:

- bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 12.03.2010 r. zaopatrzony w klauzulę wykonalności (k. 71-73).

Umową przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zbył na rzecz (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wierzytelności przysługujące cedentowi, w tym wierzytelność wobec J. U. z tytułu umowy nr (...) z dnia 17 września 2008 roku w łącznej wysokości 2.182,88 zł.

Dowody:

- dokumenty dotyczące przelewu wierzytelności (k. 33-70).

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony powyżej stan faktyczny ustalony został przez Sąd w oparciu o dokumenty wymienione w poprzedniej części uzasadnienia i w zasadzie pozostawał bezsporny. Kwestiami spornymi pozostawało rozstrzygnięcie, czy strona powodowa skutecznie wykazała fakt nabycia wierzytelności od pierwotnego wierzyciela oraz czy należycie wykazała swoje roszczenie co do wysokości.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z tytułu nabycia wierzytelności wobec pozwanego na podstawie umowy cesji. W myśl art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.).

Strona powodowa dochodziła od pozwanego należności z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Prawo bankowe (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 128 ze zm.), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Choć bezsporną okolicznością było zawarcie przez pozwanego w dniu 5 września 2008 roku umowy nr (...), jak też fakt niewywiązania się pozwanego z tejże umowy, tym niemniej strona powodowa nie wykazała w żaden sposób, aby nabyła od pierwotnego wierzyciela wierzytelność wynikającą z tej konkretnej umowy. Co prawda do pozwu dołączona została umowa przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 roku, to jednak z załącznika do niej wynikało jedynie, że powód nabył inną wierzytelność w stosunku do pozwanego, tj. z tytułu umowy nr (...) z dnia 17 września 2008 roku w łącznej wysokości 2.182,88 zł (k. 48). Wobec powyższych względów, konsekwentnie przyjmując należało, że roszczenie powoda nie zostało również udowodnione co do wysokości.

Zgodnie z art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Skoro zatem strona powodowa powoływała się na istnienie zobowiązania wobec pozwanego w określonej wysokości, a ten tenże fakt generalnie zakwestionował, to na powódzie spoczywał obowiązek wskazania dowodów dla stwierdzenia tegoż faktu (art. 232 zdanie pierwsze k.p.c.), czego jednakże nie uczynił.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 347 k.p.c. i art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Prawo bankowe (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 128 ze zm.) a contrario, Sąd uchylił zaskarżony wyrok zaoczny oraz oddalił powództwo, o czym orzeczono w punkcie I. sentencji wyroku.

O kosztach procesu w punkcie II. sentencji orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. Pozwany wygrał niniejszy proces w całości, nie ponosząc przy tym żadnych kosztów procesu. W związku z powyższym Sąd ustalił, że koszty procesu ponosi strona powodowa.

O obciążeniu w punkcie III. wyroku Skarbu Państwa kosztami sądowymi, od których uiszczenia zwolniony był pozwany (koszty sprzeciwu), orzeczono w myśl art. 348 k.p.c. i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.).